

Blogheata – ISLANDA 2012 – Partea III

Reluam actiunea la ultimul punct de la ordinea de (prima) zi, prima cazare chiar in Islanda. Prima, caci un hotel la aeroportul principal nu intra in socoteala asta. Toate aeroporturile sunt facute pe acelasi calapod, (OK, mai mult sau mai putin) cu hoteluri inventate sa serveasca calatorii pentru cateva ore in tranzit. Cazare la sat, asta deja poate sa fie ceva foarte diferit de lucrurile cu care suntem obisnuiti.

Cottage-ul din Smaratun nu a fost chiar asa de greu de gasit cum am crezut a priori. „Smaratun” contine doar caractere latine, deci GPS-ul a functionat impecabil. La fata locului am gasit de cuviinta sa degradam smartunul asta de la rangul de localitate la rangul de ulita, reducand astfel problema bi-dimensionala la una de o singura dimensiune. Un singur pasaj de-a lungul drumului a fost suficient pentru a gasi o corelatie satisfacatoare intre un grup de cabane si descrierea trimisa de Bjorn, agentul local de turism. Bingo! Poate ca orbul mai cauta Braila, dar noi am ajuns.

La un fel de cabana centrala primim o cheie si un numar de cabana, la revedere maine dimineata, micul dejun si restituiti cheia. Vreo 12 cabane identice sunt imprastiate pe un gazon intre valea in care am venit si un lant de dealuri apropiat. Distanta mari intre cabane. Langa majoritatea cabanelor sunt parcate masini, toate 4X4, multe cu identificare straina. Semn bun. Intram si evaluam situatia. Spartan dar nou-nout, totul pare in perfecta stare. La parter, doua camere (camarute ar fi mai potrivit) iesind dintr-un salon/sufragerie/bucatarie. Fiind identice, nu avem problema alocarii. Fiind de marimea de care sunt, avem problema valizelor. De fapt, nu avem nici o problema. Valizele raman in salon peste noapte, ca nu au loc in camere. Dimineata vom avea mici probleme logistice cu valizele ex-teritoriale si cu coada la singura sala de baie, dar asta va fi maine. Noapte buna.

25 August. Buna dimineata. Foarte buna. Irit si Izso s-au sculat mai devreme si sunt de acum afara la ora de respirat aer curat. Cabana e a noastra, exclusiv, pentru urmatoarea juma’de ora. Si unde mai pui ca azi volanul e al meu, cu toti calutii-putere ascunsi in motorul Explorerului! Micul dejun e o chestie de 5 minute, daca vrei sa fii elegant, tragi timpul si mai consumi inca un ceai. Zece minute.

In mare, programul zilei e sa continuam sensul giratoriu pe Soseaua Nationala no. 1 de-a lungul Coastei de Sud, cu opriri de rigoare pentru vizitarea atractiilor mai deosebite. Prima va fi cunoscutul Eyjafjallajokul. Nu trageți din umeri si nu faceti pe nie-znaju. Jokull e islandeza pentru „vulcan”, si Eyjafjalla a fost in atentia tuturor cand a erupt, de doua ori, in 2010. Prima

eruptie, mai modesta, in martie, a avut ca rezultat evacuarea a „numai” 500 de locuitori locali. A doua, in aprilie/mai, a fost de vreo 10-20 de ori mai „spectaculoasa”, cu efectul de stopare completa a traficului aerian european pentru cateva zile. Fideli conceptiei ca in orice catastrofa se ascunde si o ocazie, localnicii - dupa ce au curatit si aranjat teritoriul - au un Centru de Vizitatori cu muzeu, sala de proiectie si obligatoriul magazin de suveniruri si drept sa spun, fluxul de turisti si afacerile n-au fost niciodata mai bune. Exponatele de muzeu si multimedia sunt foarte impresionante din fotoliile Centrului de Vizitatori, probabil ca fiind martor la eveniment in vivo a fost mai putin placut, desi nu mai putin impresionant.

In ce mai tarziu se va dovedi ca Marele Tur al Cascadelor Islandeze, inceput ieri cu nervosul Gullfoss, azi adaugam Seljalandsfoss, mai modest, dar cu deosebita calitate de a oferi spectatorului o poteca care te ia in spatele cascadei, intre apa si stanca. Intri pe o parte uscat, cald si bine dispus, iesi pe partea cealalta, ud, racit si n-ai idee pentru ce ai intrat, dar e prea tarziu pentru intrebari de soiul asta.

Nu prea departe, inca o cascada, Skogafoss. Mare si tare. Inca nu mi-am pierdut rabdarea cu ele, chiar la ritmul de doua pe zi. In ceea ce priveste superlativetele debitate de Irit vis-a-vis acestor simple manifestatii ale Gravitatiei Universale plus una-doua legi de Mecanica Fluidelor, aici fitilul meu e mai scurt si sper sa nu ajunga la capat inainte de ultima cascada.

Continuam spre Est in directia ghetarului Myrdalsjokull. Informatia locala ne aduce la cunostinta ca sus pe ghetar se fac excursii cu skidoo, asa ceva nu ai in fiecare zi daca traiesti acolo unde traiesc eu. Rezolutie ad-hoc: mergem. Dupa un pranz in stilul: „hai ca n-avem timp”, imi iau locul la volan pentru ceea ce va fi prima mea experienta de conducere de 4X4 pe cinste. Nix besonderes, floare la ureche. N-am idee ce a dat in ei, astia care inneaca o gramada de bani in Jeepuri si merg saptamanal sa le distruga pe bolovani, in nisipuri sau sa le scufunde in

rauri, toate astea la incredibile viteze de 10-20 de kilometri pe ora. Nu m-am convins.

Skidoo inasa e cu totul alta mancare de peste. Experienta ultimativa de ski, luand pistele cand de sus in jos si cand de jos in sus, fara nici un efort considerabil. Racnetul infernal al motoarelor la „full gas” in comparatie cu pastoralia pistelor de ski imi sugereaza

formula: ski/skidoo = planor/avion. 3 ore de aventura extracuriculara au trecut intr-o clipa. Daca am avea zapada acasa...

Cazare la o cabana in Horgsland. Ca ieri, in linii mari. Dar acum avem deja experienta. Maine ma asteapta banca din spate, la revedere volan, pe poimaine.

Miki Raviv (Wächter)

Foto: Galy Raviv

Partea I

http://www.bjt2006.org/MR_blogheata_3812.pdf

Partea II

http://www.bjt2006.org/MR_blogheata_4512.pdf

Va urma.